
**GENERALUL DR. CAROL DAVILA
(1828-1884)**

**?erban MILCOVEANU
gmnoema@yahoo.com**

Abstract: General Carol Davila, medical doctor, was born in 1826 and died in 1884, at 56 years old, due to myocardial infarction caused by intense heat. He was doctor-in-chief for the Romanian Army, head of the Central Military Hospital, founder of the University of Medicine and Pharmacy in Bucharest, advocate of the social ascension of Romanian peasants, rising through secondary and higher education to their nation's leading class level.

Nu ne referim la aportul sau în Medicina și Farmacia din România. Misiunea de a arata și de a analiza acestea o are dr. George Bratescu în mult asteptata sa a doua editie a tratatului de Istoria Medicinii și Farmaciei din România.

În prezentele rânduri noi ne limitam la ce-a fost și la ce mereu este generalul dr. Carol Davila pentru natiunea româna și pentru statul român în Istoria Universala.

„Poporul român este o enigma și în același timp un miracol al istoriei“ sunt concluziile istoricului francez Ferdinand Lot (-).

Suntem așezați la granița de est a continentului Europa.

Suntem așezați, cum spune cronicarul, „în calea rautărilor“ din Asia asupra Europei.

Suntem așezați la rascrucea a trei imperialismelor cotropitoare desnaționalizante și anexioniste.

Nu fără scop și sigur nu fără consecințe milionul de unguri și maghiari a fost implantat de cei trei Regi Bela: nu în vestul, ci în estul Transilvaniei. S-a urmărit dicotomizarea poporului autohton etichetat indigen astfel ca: jumătatea intra-carpatică să piară sufocată în mânghina dintre ungerii-maghiari din Câmpia Panonică și ungerii-maghiari din estul Transilvaniei și cealaltă jumătate de români extra-carpatici să piară sub copitele și sabiile interminabilelor războaie dintre imperialismul ruso-tarist și imperialismul turco-otoman.

Destinul voit de Dumnezeu n-a vrut ca scopul să devină rezultat.

Am fost raniti, sfâșiati dar nu suntem omorâți.

Basarabia dintre Prut și Nistru este pământul cel mai urgisit de pe planeta Terra și poporul cel mai torturat din istoria universală.

Determinismul geografic este cel mai important factor în dinamica istoriei și el decide mult, chiar foarte mult, din destinul națiunilor și din destinul statelor și ipso facto din destinul personal al nostru, al celor mulți și anonimi.

„Istoria este geografia în mișcare“ spune Johann Gottfried Herder (1749-1803).

Avem aceeași așezare geografică cu națiunea soră poloneză. Ei n-au avut și noi am avut munți și păduri pentru a ne ascunde în timpurile de invazie și urgie. Poate că a contribuit psiho-sociologia și anume politica de semetie a regilor polonezi și politica de smerenie a domnitorilor români.

Nimeni nu se poate sustrage din constrângerea determinismului geografic. Legea vieții este adaptarea la ce nu poate fi schimbat și optimizarea celor putând fi transformate. În natura, continuitatea se face prin repetare, mai mult sau mai puțin identică, a celor dovedite a fi valabile. În societate, continuitatea istorică se obține prin efortul în plus de a crea fără încetare noul superior util.

Tocmai pentru creația de nou superior util și tocmai pentru supraviețuirea la granița de est a continentului, politica externă istorică a poporului român este tripla alianță cu Occidentul, recte vestul Europei.

Alianța politică.

Alianța militară.

Alianța economică.

Nu un secol, ci un mileniu voievozii, domnitorii și toți conducătorii români au cerut ajutor sau macar înțelegere din partea Occidentului.

Toate cererile și toate apelurile au rămas fără răspuns.

La toate cererile și la toate apelurile noastre Occidentul a fost mut și absent exact ca vidul.

Pentru noi un vid egal cu întunericul și cu gerul.

Marea Revoluție Franceză și Imperiul lui Napoleon I (1789-1815) ni s-au părut a fi soarele răsărind din întunericul nopții pentru a da viața oamenilor și popoarelor.

Când Împăratul Napoleon I și Marea Armată Franceză au cucerit Viena, Gheorghe Lazar, profesor de matematici la Sibiu, a difuzat un manifest de „bun venit“ și a adresat un apel să vină în spațiul carpato-ponto-danubian unde sunt așteptați și unde vor găsi un popor frate devotat.

Apelul n-a avut nici urmă și nici răspuns.

În iunie 1807 Împăratul Napoleon I se întâlnește la Tilsit cu țarul Alexandru I pentru a obține cooperarea Rusiei la blocul continental anti-Anglia în schimbul dreptului de anexare a Principatelor Danubiene.

Câtiva boieri din Bucuresti si câtiva boieri din Iasi se duc cu trasurile la Tilsid pentru a implora pe Împaratul Napoleon I sa nu abandoneze cele doua Principate Române.

Împaratul Napoleon I: acorda audienta de doua minute, nu asculta fiind cu gândul în alta parte si doar le primeste memoriile pentru arhiva Ministerului de Externe al Frantei.

Consulul francez la Bucuresti, Jean Vaillant si consulul francez la Iasi, Victor La Place: se sesizeaza de existenta natiunii române si trimit rapoarte dupa rapoarte sa sensibilizeze Franta, pe drept devenita „arbitrul Europei“.

Împaratul Napoleon III se sesizeaza si trimite problema sa fie studiata de marii istorici Jules Michelet si Edgar Quinet.

Referatele istoricilor au confirmat rapoartele consulilor si astfel: Împaratul Napoleon a devenit Parintele Statului Român Modern si Franta a devenit protectoarea României.

În 1853, Domnitorul Barbu Stirbei cere Facultatii de Medicina din Paris un medic pentru serviciul sanitar al Armatei Române.

Cererea e afisata în avizierul Facultatii de Medicina. Hazardul, mai exact Destinul a voit ca anuntul sa fie citit si însusit de tânarul medic Carol Davila.

Nascut în 1928 la Parma. Origine aristocratica franceza. Numele îl are de la Manastirea d'Avila, unde si-a petrecut copilaria.

Licentiat în Farmacie.

Doctor în medicina.

Venirea lui în Bucuresti a fost ca rasaritul soarelui alungând întunericul noptii cu lumina zilei.

Timp de 31 de ani a fost pentru România exact soarele care odata cu lumina si caldura asigura viata si continuitatea.

Odata cu Lumina a adus si a promovat inteligenta creatoare.

Odata cu Elanul a adus si a promovat vointa realizatoare.

Odata cu întreaga sa fiinta a adus si a promovat optimismul si încrederea în viitor.

A organizat serviciul sanitar al Armatei si Spitalul Militar Central „Regina Elisabeta“.

A contribuit substantial la redresarea legii sanitare, la administrarea spitalelor civile si la regulamentul externilor, internilor si secundarilor de spitale.

Întâi a fondat Scoala de felcer si apoi a fondat Facultatea de Medicina, având titulatura numelui sau.

În 1876 fondeaza la Bucuresti filiala Româna a Crucii Rosii internationale si este mare lucru sa ai participare la organizatiile mondiale.

În 1877, în razboiul ruso-turco-român, sub conducerea sa de medic-sef sanitar, Armata Româna n-a avut nici holera care a decimat în razboiul din 1912 si nici tifosul exantematic care a decimat în razboiul din 1916-1918.

Înca mai important, a crezut în inteligenta nativa ereditara a poporului român si a dinamizat curentul de ascensiune sociala a fiilor de tarani prin scoala si universitate în clasa conducatoare a propriei lor Patrii.

Din sutele de cazuri asemanatoare, prof. dr. Const. Severeanu, copil de taran din judetul Mehedinti, este selectat de dr. Carol Davila si trimis cu bursa de stat la Facultatea de Medicina din Paris.

Venind din Occident si cunoscând Occidentul, dr. Carol Davila a consiliat si a convins ca patriotii români si nationalistii români sa intre în Ordinul Franc-Masoneriei, care avea în program eliberarea, emanciparea si dezvoltarea micilor natii de sub ocupatia marilor imperii. Tot timpul a fost si are valabilitate diagnosticul lui Const. Argetoianu: „Cât timp a fost condusa de români, Masoneria a fost favorabila pentru România“. Nu izolarea si distantarea, ci prezenta si participarea sunt semnul de construire a propriului viitor.

Conceptia personala a generalului dr. Carol Davila a fost ca medicii umani, medicii veterinari si farmacistii sunt una si aceeasi familie intelectuala si profesionala. În acest scop a organizat pentru octombrie 1884 la Bucuresti congresul general al Familiei medico-farmaceutice din România.

Programul de dimineata - vizionari de interventii chirurgicale ale prof. dr. Constantin Severeanu la Spitalul Coltea. Programul de dupa-amiaza - comunicari si rapoarte stiintifice.

Între performantele prof. dr. Constantin Severeanu, la acest congres, extirparea în 27 minute a unui chist hidatic pulmonar. La epoca aceea de început a anesteziei si a sepsiei, succesele în chirurgie erau îndrazneala si utureala chirurgilor.

În timpul caniculei din august 1884 generalul dr. Carol Davila, în vârsta de numai 56 ani, deceda de infarct miocardic.

Acest teribil accident are trei factori cauzali: arterioscleroza data de vârsta, cresterea vâscozitatii sângelui si cel mai important, spasmul coronarian obstructiv dat de stres, emotii negative, exces de activitate si surmenaj intelectual.

Congresul Familiei medico-farmaceutice din România s-a ținut în 6 octombrie 1884 sub președinția prof. dr. Iacob Felix și cu tabloul generalului dr. Carol Davila pe biroul prezidiului.

Ce-a fost pentru România generalul dr. Carol Davila?

Răspuns: a fost răsăritul Europei din lungă și nesfârșită noapte de până atunci a Occidentului nerăspunzând la chemările și așteptările micului popor român.

Ce este și mereu este pentru România generalul dr. Carol Davila?

Răspuns: este, și nu încetează să fie, dovada că Occidentul are sensibilitate și reactivitate în plus de existența și prosperitate.

Este și mereu este dovada că micile națiuni, cum sunt românii, avem dreptul de a păstra încrederea în altruismul Occidentului și în unitatea Europei.

Generalul dr. Carol Davila este nemuritor și viața sa este în comun cu viața României.

Abilitate managerială și eficiență realizatoare are întreg Occidentul. Dar Franța are sensibilitatea cea mai ascuțită, generozitatea cea mai nedezmintită și idealismul cel mai amplu. Absența Franței de la Teheran, alungarea Franței de la Ialta și nechemarea Franței la Potsdam n-au fost fără contribuție la soarta din ultimii 50 de ani a Europei de Est și a României.

Orice s-ar întâmpla în viitor, politica externă istorică a României și a întregii Europe de Est este de alianță fermă cu Occidentul.

România are *alianța strategică* cu Anglia și U.S.A.

Cu Italia nu-i nevoie de alianță pentru că suntem *frateli* și pentru că Italia a fost întotdeauna de partea României.

Cu Germania, alianța României este *mariage de raison*.

Iar cu Franța, alianța României este *mariage d'amour*. Repetăm: *mariage d'amour*.